

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

δίποδος ἐπὶ Κολωνῶν καὶ θέσεως τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀκαδημοῦ μελέτη.

Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς βοτανικῆς κ. Σπ. Μηλιαράκη, ἐξεδόθη κατ' ἀνατύπωσιν ἐκ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἑθνικ. Πανεπιστημίου, σπουδαιότατη ἀνέκδοτος ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ ἀειμνήστου βοτανικοῦ Θ. Χελδράϊχ περὶ τῶν «**Δημῶδων ὀνομάτων τῶν φυτῶν**». Τὸ ἔργον εὐρεθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χελδράϊχ εἰς 2840 δελτία καταγεγραμμένα ἀλλ' ἀκατέρχαστα, ἐταξισθητὴ ἐπιστημονικῶς, διεργυμίσθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ κ. Μηλιαράκη, ἐξελέγξαντος ἅμα τὴν ὁρθότητα διαφορῶν τοπικῶν ὀνομάτων, διότι οὐκ ὀλίγα παρέλαθεν ὁ Χελδράϊχ παρὰ ξένων περιηγητῶν οἵτινες συχνὰ παρανοοῦσι. Ἡ πραγματεία αὕτη καὶ βοτανικῶς ἀλλὰ καὶ γλωσσολογικῶς εἶνε πολυτιμωτάτη συμβολή, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πάντα μελετητὴν ὡς βάσις ἐπιστημονικῆς ἐργασίας.

Ἐν δὲ τῇ ἐπιστημονικῇ μελέτῃ τῇ «**Μαφάρκᾳ**» τοῦ κ. F. T. Marinetti προσφέρει εἰς τοὺς θαυμαστάς του νέον τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ma farka ie Futuriste**». Εἶνε μυθιστόρημα Ἀφρικανικόν, ἡ ὅπως τὸ καλεῖ ὁ ἴδιος «**grand roman boule-feu**». Εἶνε ἐν κράμα λυρικοῦ ἁσματος, ἐποποιίας, περιπετειώδους μυθιστορήματος καὶ δράματος. Κρίνομεν περὶ τὸν νὰ ἀναλύσωμεν τὰς ἐξωτικὰς σελίδας τοῦ, ἵπου ὁ συγγραφεὺς σπεύδει νὰ τὸ ὀνομάσῃ μὲ ὑπερήφανον αὐτοπεποιθήσιν «**χρυσόβρυχον**».

Νέαν πολιτικὴν μελέτην ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου «**Une année de Constitution**» ἐξέδωκεν ὁ ἔγκριτος τῆς «**Orient**» διευθυντὴς κ. Ν. Νικολαΐδης, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Les Grecs et la Turquie**». Εἰς τὴν λίαν ἐκτενῆ μελέτην του ταύτην ἐκθέτει ὁ συγγραφεὺς τὰς γνωστὰς ἰδέας του, ὡς ὅσον καὶ ἂν εἶνε τις ἐπιφυλακτικὸς διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ ζητήματος, δὲν δύναται ἢ νὰ ὀμολογήσῃ ὡς εὐγλώττοις. Ἐνδιατρίβει εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τούτων πρὸς τοὺς τοῦ ἐλευθέρου βασιλεῖου, τίγει τὰ ζητήματα τὰ διαιροῦντα Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα, ἐρευνᾷ τὸ Μακεδονικὸν καὶ Κρητικὸν ζήτημα, ὡς καὶ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Σλαυϊσμοῦ, ὡς ἐπικινδύνου ἐγθροῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν καὶ καταδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς εὐρωστίας τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἵνα ἀλληλοσυνερίζωνται. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐτοιμάζει ἤδη νέαν μελέτην, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Grece et Turquie**».

Ἐπιμελεῖα τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπ. Λάμπρου ἐξεδόθησαν εἰς ὀγκώδη ἐκ 350 σελίδων τόμον τὰ Ἀργυροπούλεια, ἥτοι τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου λόγου, πραγματεία, ἐπιστολαί, προσφωνήματα κλπ. μετὰ μακροτάτης εἰσαγωγῆς περὶ τῶν Ἀργυροπούλων ἐν γένει. Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος ἤκμασε τὸν ΙΕ' αἰῶνα, ὑπῆρξε δὲ εἰς τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων ὁσπας εἰπερ τις καὶ ἄλλος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ διάδοσιν τῶν Ἑλλήν. γραμμάτων. Πλείσται τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ ἔμειναν ἀνέκδοτοι ἢ πλημμελῶς ἐκδοθέντες. Διὰ τοῦ ἐκδοθέντος τόμου συγκεντρῶνται πᾶν ὅ, τι ἔγραψεν ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος καὶ ὁ υἱός του Ἰσαάκιος.

Νεαὶ ἐρμηνεῖαι ἀρχαίων ἀναγλύφων ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ νομισματολόγου κ. Ἰω. Σβορώνου, καταδεικνύουσαι τὸ εὐτολμον αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν ἐρμηνεῖαν. Σπουδαιότερα τῶν ἐρμηνειῶν εἶνε ἡ περὶ τοπογραφίας τοῦ Κολωνοῦ Ἰππείου, σχηνοθεσίας τοῦ «**Οἰ-**

Ὁ ἐν Κων/πόλει ἱατρὸς καὶ δόκιμος δημοσιογράφος πρὸ ἐτῶν ἐν Ἀθήναις κ. Ν. Βασιλειάδης ἐδημοσίευσεν εἰς κομψὸν ἐκ 340 σελίδων τόμον «**Εἰκόνας Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν**», ἐκδοθεῖσας ἐπιμελεῖα τοῦ κ. Κ. Σκόκου. Ἐν εἰδῇ ἐπιστολῶν ἐκφέρει τὰς γνώμας του περὶ τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας, ἐκτενέστερον ὁμιλῶν περὶ τῆς ποιήσεως. Αἱ γνώμαι του δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀπηλλαγμέναι προσωποληψίας, ὡς λ.χ. ἐξαίρει ἀπ' ἐνὸς ἀνευ τινὸς ἐπισουλᾶσεως τὸν Βιζυρνῖν, ἀδικεῖ ἀπ' ἐτέρου προφανῶς τὴν Ἀλεξάνδραν Παπαδοπούλου, περὶ δὲ τοῦ Ἑλλήν. διηγήματος φαίνεται ἔχον ἀτελεστάτας ἰδέας. Ὅπως δὲ διὰ τοὺς μὴ παρακολουθήσαντας τὴν νεωτέραν φιλολογίαν εἶνε διαφωτιστικαὶ αἱ σελίδες τοῦ κ. Βασιλειάδου ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῶν γραμμαῖς.

Ἐνδιαφέρουσαι εἶνε ἡ περὶ τῆς τέχνης εἰς τὴν χριστιανικὴν ἐκκλησίαν ἐπιστολή. Ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, οὕτινος ἀκροθιγῶς ἄπτεται, κλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν δημοτικὴν, ἀποκρούων πᾶσαν ὑπερβολήν.

Ὁ κ. Βασιλειάδης ἀναπτύσσει ἱκανὴν περιγραφικὴν ἱκανότητα εἰς τὰ χαρίεντα σκαροφήματά του—ἐντυπώσεις ἐκ Κων/πόλεως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Τὸ βιβλίον τελιώνει μὲ μίαν συγκινητικὴν ἀφήγησιν περὶ τοῦ Βιζυρνῖν, ὅτε αὐτὸς διήρχετο τὰς ὑστάτας ἡμέρας του εἰς τοὺς ἀσφυκτικούς τοίχους τοῦ φρενοκομείου.

Ὁ κ. Ι. Μαροῦνος—θὰ ἦτο ἀστείον ὑπέκοντες εἰς εἰς τὴν σύστασιν του νὰ κρύψωμεν τὸν φίλτατον κ. Ι. Δαμβέρην ἐπειτα ἀπὸ τὰ ἀτοκαλυπτήρια ποῦ τοῦ ἔκαμαν οἱ ἀκριτόμυθι φίλοι του—ἐξέδωκε τόσον ἀρχαῖα, τραγούδια, μικρὰ κατ' ἑκτασιν μόνον, τρυφερὰ παρὰ τὴν ἡλικίαν καθ' ἣν ἐνεπνεύστησαν, πιστρεφόμενα περὶ τὸν ἀκένωτον ἥλιον τῆς ἀγάπης. Ὁ ποιητὴς, θαυμαστὴς τοῦ Χαΐνε, φιλοταχνεῖ στίχους εἰρωνικούς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀφελεῖς, ἀλλὰ κρύπτοντας βραδείαν ἔννοιαν. Ὁ ἔρως του χαρτωμένος, φιλοσοφικός, ἥρεμος, εὐαρεστεῖ. Ἡ κόρη ἢ αἱ κόραι τὸν ἐξώθησαν νὰ σμιλεύσῃ ἐν μέτρῳ τὰς ἐντυπώσεις του αἵτινες δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα ὀψίμου εὐαίσθητος, ἀλλὰ ἀπήχθησε περασμένου πόνου μὴ ἐπουλωθέντος. Καὶ δι' αὐτὸ ὑπὸ τὴν φιλοπαίγμονα μορφήν ἀνευρίσκει τις κάποιον καταστάλαγμα πικρίας. Ὅλίγιστα εἶνε τὰ ποιήματα—αὐτὰ δὲ εἶνε καὶ τὰ καλλίτερα—τὰ ὅποια ἐνεπνευσσε γενικώτερον αἶσθημα.

Παραθέτομεν, ὡς τὸ χαρακτηριστικώτερον δείγμα, τὸ ἐξῆς:

Εἰς τὴν γιορτὴν τῆς ἡορθᾶνε κ' ἀντάμωσαν μετ' ὁσά τῆς
Οἱ δὲδ ποῦ τὴν λατοῦεαν κ' ἐζήτουν τὴν καρδίαν τῆς.
Ὁ ἕνας φέρονει μειεῖε στὰ δάκρυα ποτιζόμενο
Ὁ ἄλλος διαμάντι ἀτίμητο στὸ μάλαμμα δεμένο.

Καὶ θὰ ἐρωτᾶτε βέβαια—Καὶ ποῖο ἐπῆρε, ποῖο;
Μὴ σὰς φανῇ παρὰξενό· τὰ ἐπῆρε καὶ τὰ δὲδ.

Ἐνῶ εἶνε τόσον ἀφελὴς εἰς τοὺς στίχους του ὁ κ. Δαμβέρης, τόσον ἰδιότροπος, ἀφιλόστοργος ἐφάνη εἰς τὴν ἐκδοσιν των. Τριάνοντα μόνον ἀντίτυπα ἐξέδωκε, τὰ ὅποια μόνος διένειμεν εἰς τινὰς συναδέλφους του καὶ φίλους. Καὶ δι' αὐτὸ πρὶν ἐκδοθῆναι, ἔγιναν περιζήτητα. Ἰσως αὐτὸ νὰ θεωρηθῇ ὅχι μετριοφροσύνη, ἀλλὰ φιλοδοξία.

Ὁ ἐν Κερασσοῦντι Ἑλλ. σύλλογος «**Οἱ Ἀργοναῦται**» ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς δημοσιογραφικῆς δράσεως τοῦ ἐκεῖ λόγιου κ. Ἀριστοτέλους Νεοφύτου ἐξέδωκε ἀπάνθισμα τῶν κυριωτέρων του ἔργων,

ἅτινα εἶνε δημοσιολογικά, ἐκπαιδευτικά καὶ φιλολο-
γικά. Προηγείται μακρὰ μελέτη ἐρευνώσα τὰ Συν-
τάγματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐπονταί δια-
λέξεις αὐτοῦ περὶ ἐλευθερίας, περὶ ἰδιοκρατικῶν συνε-
ταιρισμῶν, μελέτη περὶ τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως
ὡς καὶ ἑτέρα φιλολογικὴ, τίς ὁ συγγραφεὺς τῶν Σαικ-
σπεριῶν ἔργων, κατὰ περίληψιν τῆς μελέτης τοῦ Γερ-
μανοῦ Βόρμαν. Ὁ τόμος περατοῦται διὰ διεξοδικῆς καὶ
ἐξηκριθωμένης μονογραφίας περὶ Κερασσοῦντος ὑπὸ τοπο-
γραφικῆν, ἱστορικῆν, φυσικῆν, ἐθνογραφικῆν καὶ ἀνθρω-
πολογικῆν ἔκψιν. Τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς πραγμα-
τείας εἶνε ἡ ἐξακριβωσις τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας Κε-
ρασσοῦντος.

*

Λόγος περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἐκφωνηθεὶς
ἐν Σύρῳ, ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ἀνδρεάδου, συντά-
κτου τοῦ «Χριστιανικοῦ κόσμου».

*

Ὁ κ. Γ. Ἀξιότιμος ἐξέδωκε ὀριμεῖαν κατὰ τοῦ
᾽Ωδεῖου Ἀθηνῶν ἐπίκρισιν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπὸ
τῶν ἱστοριῶν εἰς τὰ πράγματα.» Ἐν τῇ μουσικῇ
ταύτῃ ἐπισκοπῇ ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῶν παρ' ἡμῖν
ἐπιχειρούντων νὰ δημοσιεύσῃ μουσικὰς κριτικάς.

*

Les idées morales de Mme de Staël.
Ἐπὶ τοῦ ἐν Παρίσιος ἐκδοτικοῦ οἴκου Bloud et Cie
(place Saint-Sulpice 7), ἐξεδόθη νέος τόμος τῆς σει-
ρᾶς «Science et Religion», τὴν ὁποίαν μετὰ πολλῆς
ἐκλεκτικότητος ἐκδίδει. Ὁ τόμος ἐγγράφη ὑπὸ τοῦ κα-
θηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Souriau καὶ εἶνε
μελέτη ἐπὶ τῶν ἠθικῶν ἰδεῶν τῆς κυρίας Σταέλ. Εἶνε
αὕτη κυρίως ψυχολογικὴ, βασιζομένη ἐπὶ τῶν νεω-
τάτων βιβλίων τῶν ἀφιερωθέντων εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ
βίου τῆς ἐπιφανοῦς συγγραφέως. Ὁ Souriau ζητεῖ
κυρίως ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ βίος τῆς Σταέλ εἶνε μία ἀνύ-
ψωσις πρὸς τὸ καλὸν, βραδεῖα ἀλλ' ὄχι ἐξακολουθη-
τικὴ, διερχομένη μέσα ἀπὸ τὰς τραγωδίας τῆς πραγμα-
τικῆς ζωῆς κατὰ τὴν Ἐπαναστάσιν καὶ κατὰ τὴν Αὐ-
τοκρατορίαν καὶ ἀπὸ τὰ δράματα τῆς ἰδίας καρδίας τῆς.
Ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν φιλολογικὴν ἐγκυκλοπαίδειαν
μόρφωσιν, ἣν εἶχεν ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὰς παρὰ τῇ μητρὶ
τῆς συναθροίσεις, ἡ κυρία Σταέλ προσήγγισε κατ' ἀρ-
γᾶς πρὸς ἓνα πνευματισμὸν κάπως συννεφώδη μετὰ
τὸν θάνατον τοῦ Νέκερ, ἥρχισε νὰ προσαντολίζεσθαι
πρὸς τὰς ἰδέας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον θρησκευ-
τικὰς, διατυποῦσα εἰς τὰ ἔργα τῆς τὴν ἀγνωτέραν ἠθι-
κὴν, ἣν ἐπέτυχεν νὰ ἐπαναγάγῃ καὶ ἐν τῇ ἰδιωτικῇ τῆς
βίῳ. Εἵλκυσεν ἐν τῇ ἰδίῳ βάθει τὰς δύο προσφιλεῖς τῆς
ιδέας: τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ τελειοποιήσιμον.

*

Ἄν ἡ στιχοιργία εἶνε ἐκδήλωσις ἐφηβικῆς ἀδυνα-
μίας, σπανιώτατα ἐν τούτοις ἀναφαίνεται καὶ εἰς
ἡλικίαν, καθ' ἣν ἀφίπτανται τὰ ὕνεκτα. Ὁ κ. Ἰ. Βου-
γιουκλάκης ἀφοῦ ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰργάσθῃ ὡς μηχαν-
ικός μεταλλείων, αἶφνης ἐνεφανίσθη ὡς ὁ γονιμώτα-
τος τῶν «νέων» ποιητῶν, γράφων καθημερινῶς εἰς τὰς
ἐφημερίδας στίχους ἐρωτικούς, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δό-
γης. Ἡ συλλογὴ «Καινούργια λύρα» ἣν ἐξέδωκε
καὶ ἦν λίαν προσεχρῶς θὰ ἀκολουθήσῃ τῇ «Μαγεμένη
λύρα», εἶνε ἓνας ἀδιάκοπος ὕμνος εἰς τὴν γυναῖκα καὶ
τὸν ἔρωτα, ἓνα κελιάδην μονότονον, ἀλλὰ συμπαθὲς
καὶ παθητικόν. Οὕτε τεχνοτροπία, οὕτε φιλοσοφικὰς
εἰδήσεις, οὕτε συμβολισμοὺς γνωρίζει ὁ Δόγης. Τρα-
γουδεῖ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀπλότητα καὶ ἀφροντισίαν,
ἀποτενόμενος διερχῶς πρὸς τὸ ἰδαλμα τῶν ρεμβασμῶν
του, τὸ ὁποῖον διόλου παρὰδόξον νὰ εἶνε καὶ φανταστικόν.
Ὅπως δὴ ποτε ἀρέσουν εἰς τὸν πολὺν κόσμον τὰ ἀνεπιτή-
δευτα καὶ χαριτωμένα τετράστιχα τοῦ ἀφελοῦς ποιητοῦ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Νέον Πνεῦμα. Τεῦχος Μαΐου. Περιεχόμενα: Σο-
πὲν, ὑπὸ Σοφίας Σπανοῦδης. Θεοδώρα Α', ὑπὸ Η. Ἀλε-
ξανδρίδου. Τὸ Πάσχα ἐν Ζακύνθῳ, ὑπὸ Σ. Δὲ Βιάζη.
Μετὰ δεκαπέντε χρόνια, ὑπὸ Ε. Τζελεποδήμου. Οἱ
ἔρωτες τοῦ Σαῖξπηρου, ὑπὸ Σ. Τζανόττη. Κουθέντες
τοῦ ὀρνίθαρειου, ὑπὸ Ε. Ἀλεξανδρίδου. Διάσημος Ἀγ-
γλις ἐν Κων)πόλει, ὑπὸ Σ. Δὲ Βιάζη. Γράμματα ἀπὸ
τὰς Ἀθῆνας, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου. Σημειώσεις
τοῦ μηνὸς, ποιήματα, διηγήματα κ.λ. Περί τὰς δεκα-
πέντε εἰκόνες καλλιτεχνικαὶ καὶ ἐπίκαιροι κοσμοῦσι τὸ
τεῦχος. Ἐν Κων)πόλει. Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΑΡΓΕΔΑΛΟΝΤΑΙ:

Ὁ κ. Ν. Λάσκαρης ἀπὸ ἐτῶν ἀσχολεῖται εἰς τὴν
συγγραφὴν Ἱστορίας τοῦ Νεοελληνικοῦ θεάτρου, ἣν
καὶ ἔχει ἐτοίμην ἤδη, ἀλλ' ἔμεινεν ἀνέκδοτος ἐνεκα
τῆς μεγάλης δαπάνης ἣτις ἀπαιτεῖται. Ὁ κ. Α.Θαλασσό,
συνεργάτης τοῦ «Φιγαρῶ» καὶ συγγραφεὺς μελέτης
περὶ Τουρκικοῦ θεάτρου καὶ τοῦ Περσικοῦ, συνεβλήθη
μετὰ τοῦ κ. Λάσκαρη καὶ τινος ἐκδότου ὅπως ἐκδοθῇ
εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ εἰρημένη Ἱστορία.

*

Ἄπ' ὄλα. Ἀπὸ τῆς 4 Ἰουλίου θὰ ἐκδίδεται ἐν
Κων)πόλει ἐβδομαδιαία εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησις,
ὑπὸ τῶν κ.κ. Θ. Καβαλιέρου Μαρκουτζίου, Ν. Σαρράδου
καὶ Α. Χρηστίδου. Θὰ πραγματεύεται περὶ ὅλων τῶν
θεμάτων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν Ἕλληνα. λαόν. Διὰ
τοῦτο ἡ ἐκδοσις θὰ εἶνε μᾶλλον λαϊκὴ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ
νὰ καταστήσῃ γνωρίμους παρὰ τῷ λαῷ τοὺς ἐκλεκτο-
τέρους ἐργάτας τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

*

Εἰς Μουλιανὰ τῆς Σητείας ἐν Κρήτῃ ἄρχεται προσε-
χρῶς ἡ ἐκδοσις ἐβδομαδιαίου φιλολογικοῦ περιοδικοῦ.

*

Εἰς Ipswich τῆς Ἀμερικῆς ἡ Ἑλληνικὴ ὁρθόδοξος
Κοινότης ἐκδίδει προσεχρῶς μηνιαῖον εἰκονογραφημένον
περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθοδοξία». Εἶνε τὸ
πρῶτον ἐκδιδόμενον ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὸν θρησκευ-
τικὸν φύλλον.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Συνδρομητῇ Μ. Δὲν ἐξεδόθη ἀκόμη ἡ ἐφετεινὴ
φωτοτυπία, τὸ ἐτήσιον δῶρον τῆς «Πινακοθήκης» πρὸς
τοὺς συνδρομητάς τῆς. Ἡ ἐκδοσις ἀνεβλήθη διὰ τὸν
Ὀκτώβριον, ἵνα καὶ οἱ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατα-
βαλόντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν ἔχουσιν τὸ πλεο-
νέκτημα νὰ τὴν λαμβάνουσιν δωρεάν, ἐνῷ μέχρι τοῦδε
ἴσχυε τὸ πρόνομιον τοῦτο διὰ τοὺς μέχρι Μαΐου προ-
πληρώνοντας. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐκρίθη σκοπιμώτερον
ἐφέτος νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ φωτοτυπία μετὰ τοῦ ἐκτά-
κτου πανηγυρικοῦ φύλλου, ὅπερ θὰ ἐκδόσμεν ἀργό-
τερα ἐπὶ τῇ δεκατετρίδι τῆς «Πινακοθήκης».

Συνδεδειμμένη. Ὁ σύλλογος τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἐξέ-
δωκεν ἐν πολυτελεῖς πρόγραμμα, μὴ ἐκτελεσθέν, καὶ
τίποτε περισσότερον. Ἴσως ἀναβιώσῃ ἐν ἐναντίᾳ περι-
τώσει, ὥς φροντίζουν αἱ Συντεχνίαι.

Οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ὧν ἡ συνδρο-
μὴ ἔληξε, παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστεί-
λωσιν ἅπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις
διευθύνσιν τὸ ἀντίτιμον τῶν, ἵνα μὴ δια-
κοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.